

El lladre d'ombres

El que li vti ocórrer al senyor Turell no itcostuina a passar cada dia. Ell, un home ineticulós i priminirat «orn n*lii ha **pocs, que** gairebé mai no trencava la seva rutina i ... PATAPAF, havia perdut o li havien robat l'oinbra, vis a saber.

Aquella tarda f'eia un sol espantant. Tothom s'ia va la cansalada. I el senyor 'furell, després de prendre un bon bany d'aigua freda. va decidir sortir a estirar les cames fins al port per rebre una mica de ventet del mar i refiescar-se vina estona.

Seuria a la terrassa d'liii bar, a l'aire lliure. deiiianaria un ref'resc i després, quan la 11mina lluis al cel com un formatge, aturaria un taxi i. cap a casa falta gcnt!, se n'aniria a sopar i a l legir alguna novel -la d'aventures. I en acabat a dorrrhr, que l'endemà seria un altre dia.

Dit i fet. Així qrlc es va haver banyat, es va posar el seu elegant vestit d'estiu i tot xaNo-xano va adreçar els seus passos Rambla avall.

Els carrers eren plens de gent que passejava amunt i avall o que s'aturava per comprar-se nu geladot de quatre boles o per beure's un granissat de llinona mentre conteinplaven una colla que feien un número de circ.

F1l va arri bar al irioll i va estar-se una bella estona examinatit l'aigua del port, que més que nu tros de mar Semblava tinii bassa d' oli.

Les gavines xisclaven esvalotadcs i algunes es capbussavcn per veure sí atrapaven algun peixot despiatat que tragués el morro de l'aijtl.

Quan va començar a notar cansament. va escollir un bar tranquil, s'lii va asseire i va hjar la inirada en un vai.xell que lliscava lentament just per damunt de la corda de l'horitzò.

La seva oinbra l'acoinpanyava, com sempre. i iiriitava lots els seus moviments com si fòs una moiia d'aquelles que ho copien tot.

El cambrer seiriblava que no tenia pressa i no es decidia a sortir del bar per saber què volia el senyor Turell. Ell, quan se li va acabar la paciència - ja li f'eien mal els dits dc tant l'er allò que f'em amb ells quan volem cridar l'atenció d'un cambrer -. es va aixecar de la cadira i, ben decidit, va encaininar-se cap al tarilell del bar.

Amb un pèl d'ironia va dir:

-Si no li sap greu, senyor cambrer, voldria un rctresc. [m'agradaria poder-me' l beure abans de mitjanit. Si no li han de caure els ariel ls, ine' 1 podria servir?

El cambrer, que no estava per gaires orgues, li va di r que en aquesta vida tot arribava i que les tortugues vivien molts anys perqne anaven a poc a poc i tenien molta paciència.

El senyor Turell, que sein pre lia estat rin home de pan, va girar cua i se'n va tornar cap al seu seient. Just qriati anava a seure i mentre es treia el irocador de la butxaca per eixugar-se la suor que li rega| i+nava per ontru els plecs del coll. os vaaJonarqrie ho portava asobze 13 scvao+ubra.

-Òiidia! — va *escó Artur*, i va ter el gest iostiitiu de posar-se les mans a les butxaqies dels pantalons i de l'americana com si hagués peri)ul la cartera.

Va coineiiçai a @i ai per lerra, però tot va ser inútil. No lii havia ni l'ombra de la seva oiribra.

Jaume Cera, *El lladre d'ombres*. (El vaixell de Vapor)

Després d'haver llegit el text, respon les preguntes següents, triant l'opció adequada. Només una opció és la correcta.

1.- Segons el teu parer, l'expressió "estirar les cames de camí al port" vol dir:

- Fer estiraments de camí al port
- Caminar fent les passes molt llargues.
- Sortir a caminar.

2.- "No estava per gaires orgues" ús una frase que podíem **interpretar** com:

- No sap tocar cap instrument musical.
- No estar de bon humor.
- No tenir gaire temps.

3.- El senyor Turell no està gaire content amb el servei del cambrer perquè...

- S'ha equivocat en la beguda.
- És molt lent.
- Ha servit a uns clients abans que a ell.

4.- Després del nom de l'autor, surt el títol del llibre, i després surt «El Vaixell de Vapor». Què creus que és això?

- El nom del bar on pren un refresc.
- On va ell pujat quan es dirigeix al port.
- El nom de l'editorial on han publicat el llibre.